

شروع شد. نیز مدیریت مبتنی بر فلسفه و جهان‌سینی الهی است و ریشه در نظام ارزشی اسلام دارد. اما برای تحقق هدفهای خود، ممکن است از کلتبه روشهای علمی و تکنیکهای موجود به عنوان یک وسیله با ابزار استفاده نماید.^۱

مدیریت، یکی از مشکل‌ترین و پُرمُسؤولیت‌ترین حرفه‌های دنیاً کنونی است و مدیران واحدهای آموزشی، از پرپلاش‌ترین اعضاًی جامعه، یک کشورند. زیرا مدرسه، کارخانه‌آدم‌سازی است، انواع آدمها را می‌گرد. تربیت‌شان می‌کند. تعلیمشان می‌دهد. حان و خردشان را از قوه به فعل در می‌آورد. به تمامی معنی. آنان را می‌سازد و به جامعه انسانی تحول‌بلسان می‌دهد. بدینهی است که، ارزشمندی این محصول، بسیگی تام به شرایط و زمینیهای مساعدی دارد که مدیر و معلم برای فردی فراهم کرده باشند. بنابراین، رهبری و مدیریت می‌تواند از محدوده یک انسان آغاز و تا نسامی عالم گسترش باید. در یک تعریف، می‌توان گفت که مدیریت، عبارت است از «هماهنگ کردن منابع انسانی و مادی برای نیل به هدف»^۲ اگرچه در تعریفهای گوناگونی که از مدیریت ارائه داده شده، جنبه‌هایی آن بر امور دیگر غلبه دارد؛ مثلاً ممکن است، یک معلم حوب و موقوف نتواند مدیر خوبی برای اداره یک واحد آموزشی باشد. بدین سبب است که، برخی، مدیریت را هم علم می‌دانند و هم هنر و اعتقدایشان براین است که، چنانچه مدیر دارای تجربه کافی باشد و از تکنیک و روشهای علمی نیز استفاده کند، از موقعیت پیشتری در مدیریت برخوردار خواهد بود. آموزش و پرورش کشور ما، برای تعلیم و تربیت بیش از بانزده میلیون دانش‌آموز بینادی عظیم به عظمت و گستردگی سراسر کشور به وجود آورده است. در این راستا، کمنتر کسی است که با سازمانی بدین وسعت، پیوندی نداشته باشد. اشراف و اداره چنین بسیاد گستردگی‌ای بر عهده مدیران لایق و شایسته است جرا که نظام آموزش و پرورش برای به ثمر رساندن برنامه‌های زمان‌بندی شده خود، سرمایه‌گذاری کلانی کرده است. در امر مدیریت آموزش و پرورش، وظایف در اولویت قرار دارند که از آن جمله، می‌توان به برنامه‌ریزی، سازماندهی، بکارگیری نیروها، هدایت، هماهنگی، کنترل، گزارش کردن امور و بودجه‌بندی اشاره کرد. اینکاء مدیر در امور مربوط به کار خود، مبنی بر اطلاعات و نئوریهایی است که، قابلً به اثبات رسیده و به صورت

یک قانون با فرمول و روئی است که انسان بدون در نظر گرفتن آنها، قادر به اداره یک مؤسسه نیست. مثلاً برای اداره یک محیط آموزشی نیاز به نیروهای منخصصی است که بدون وجود آنها، ادامه کار ناممکن می‌گردد. یک مدیر موفق باید توجه به تمام جوانب اجزای مدیریت داشته باشد و آن را ثابت و لازم بداند.

برخی برای مدیریت در سازمانهای آموزشی، سه بینش را در نظر گرفته و از آن بهره می‌جوبند: ۱- راضی کردن یا قانع کردن ۲- بهینه‌سازی ۳- سازگاری و توازن.

به طور کلی، سه انگیزه یا بینش غالب در برنامه‌ریزی وجود دارد که هیچ یک از آنها به طور یک جانب و مطلق به کار نمی‌رود، بلکه معمولاً ترکیبی از آنها در عمل تحقق پیدا می‌کند. در مدیریت سازمانهای آموزشی، برای آماده‌سازی نیروهای انسانی آموزش دیده، سالها وقت لازم است و عامل مالی به نهایی نمی‌نواند، زمان این آموزشها را از حد معینی کوتاه‌تر سازد. دو میان بینش در برنامه‌ریزی آموزشی، رسیدن به وضعی مطلوب است که تا حد ممکن باید خوب باشد. در سیستم مدیریت، معمولاً دو دسته توقعات خودنمایی می‌کند: یک دسته پاسخ‌گویی به انتظارات محیط و دسته‌ای دیگر، پاسخ‌گویی به حواس‌های سیستم آموزشی است. یک مدیر که خیر و صلاح جامعه، مجموعه‌ای از اهداف یا مقاصد را تعقیب می‌کند باید علاوه بر داشتن علم مدیریت، تجزیه، مطالعه و مشاهده است بهره جوید. چنین مدیرانی که مسئولیت اداره واحد‌های آموزشی را در کشور دارند باید در امر مدیریت از ویژگیهای مطلوب سود جسته تا شاهد توفيق در کار خود باشند.

یک مدیر در محیط آموزشی با عوامل انسانی گوناگون از جمله: معلم، اولیا و مریبان، دانش آموزان و... سروکار دارد. با توجه به بعد دیگر آن که خانه و مدرسه است، ایجاد روابط حسنہ ما بین این عوامل، نگرشی وسیع را طلب می‌کند، که یک مدیر لایق با سعه صدروبا استقامت و کارداشی و علم و هنر مدیریت، می‌تواند آن را به انجام رساند. او باید چنان پلی

نیرومند و شکست ناپذیر مابین خانه و مدرسه، و اجتماع ایجاد کند که، صدمه‌ای به کسی وارد نشود. در این رابطه، اولیاء، معلمان، مریبان، کادر امور اداری و کسانی که به نحوی از انجاء در چرخش سیستم آموزشی یک آموزشگاه مؤثرند، بازوان توانایی هستند که از یک طرف، مدیر را از جهت دیگر، دانش آموز را باری می‌دهند. درینای این هرم آموزشی که مدیر در رأس و دانش آموز در قاعده آن قرار دارد، هر یک به سهم خود، وظایفی دارند که قصور در انجام آن، اختلالاتی را به هسراه خواهد داشت. امر مدیریت در آموزش و پرورش کشور است که می‌نامست، این قدر عظیم را در متنظر داشته، و از نفعه نظرهای آنان آگاهی نامم.

ویژگیهای مطلوب مدیران مدارس را از دیدگاه دانش آموزان (به طور تقریبی) می‌توان به شرح زیر جمع‌نندی و خلاصه کرد:

الف: ویژگیهای فردی

- ۱- با عاطفوت و مهربان بودن
- ۲- پر تلاش و فعال بودن
- ۳- مندين و مؤمن بودن
- ۴- دلسوز بودن

۵- خوش اخلاق، خوش رفتار و متبسم باشد.
۶- فداکار و از خود گذشته باشد.
۷- کارداران و با تدبیر باشد.
۸- صور و شکیبا باشد.

۹- احساس مسئولیت داشته و به وظایف خود عمل نماید.

۱۰- منظم و دقیق بودن

۱۱- الگو و سرمهش برای دانش آموزان و معلمان باشد.

۱۲- مغورو و متکبر نبوده، با به بای دیگران به کار ببرد از دارد.

۱۳- متواضع، منن، با وقار و فروتن باشد.

۱۴- راستگو، صادق و درستکار باشد.

۱۵- عاشق و شیفتند حرفة خود باشد.

۱۶- قاطع و جذیب بودن

۱۷- ساده‌یوش بودن

۷- در انتخاب معلمان مدرسه، دقت کافی از هر جهت مبذول نماید.

* چگونگی کار مدیر با انجمن اولیا و مربیان

۱- جلب توجه اولیا و مربیان نسبت به مسائل دینی، تربیتی، اخلاقی و مشاوره با آنان به منظور هماهنگ کردن روشاهای آموزشی، تربیتی و.... در مدرسه.

۲- ایجاد و تعکیم پیوندهای انسانی بین اولیا و مربیان.

۳- ایجاد فعالیتهای بهداشتی و درمانی.

۴- جلب کمکهای مردمی از اولیا و افراد خیر، جهت تکمیل امکانات آموزشی و پرورشی در مدرسه.

اشراف بر این شرایط در یک محیط فرهنگی، مدیری را می طلبد که با دیدی وسیع به نسل آینده بنگرد و به این فرموده بیغمیر (ص) اعتقادی راسخ داشته باشد: «من سن سنه حسنة فله اخره و احر من عمل بها الی بود القیامة (القیمة) (هر کس سواد نکوی را بیان نهد، اجر این کارش، برای اوست و اجر هر کسی که بر این سنت نیکو عمل کند نا روز قیامت).

با توجه بدین مطالب، به خوبی در می بایس که موفقیت یک مدیر در مقاطع گوناگون آموزشی، بستگی تمام به ویژگیهای

فردی، چگونگی رفتار و داشتن روابط حسنۀ با معلمان، نحوه عمل و رفتار با دانش آموزان، کیفیت کار با انجمن اولیا و مربیان و در نهایت ارتباط با مدرسه از جمیع جهات دارد.

هنش او کانونی است برای احراز هویت سایر شخصیت‌های چهارگانه فوق. اوست که در صورت داشتن هنر مدیریت، می تواند علم و معلم و متعلم را تعالی بخشد. دین و دانش را در نهادشان بد و دیعت گذارد. به فله‌های شکوهمند کمال هنمنشان سازد، تا دست از مس وجود بسند و کیمی عشق بیانند وزر شوند. رهسپار شهر علم گردند و بر درش نکه زند و ندای حق را در فضای ملکوتی آن بشنوند.

باشد که نسل بوبا و مکتبی امروز، تحت مدیریت مدیران لایق و معهد آموزش و پرورش بتوانند در عصر انقلاب، سیر ترقی و تعالی را پیشانند.

منابع:

- ۱- مدرس اسلامی. دکترسته علی؛ کسر احمدی. انتشار جهاد دانشگاهی - ۱۳۶۴
- ۲- حروف مدیریت. دکر عبد الله حاسی. انتشارات دانشگاه آزاد.
- ۳- و نزگهای مطلوب مدیران از نظر دانش آموزان. گروه فرهنگی اجتماعی برای معلم - مرداد ماه ۹۸ - سیاست حمهوری اسلامی ایران.

ب : چگونگی رفتار و روابط مدیر با معلم

۱- اسوه و سرفیق بودن برای معلمان.

۲- درک مسائل معلمان و حل مشکلات آنان بودن.

۳- دوست بودن با معلمان.

۴- آگاه بودن از روش تدریس معلمان و نظارت بر کار آنان.

ج: چگونگی رفتار مدیر با دانش آموزان

۱- به مشکلات و مسائل دانش آموزان رسیدگی کرده و راهنمای آنان باشد.

۲- با رفتار انسانی و درست، علاوه و احترام دانش آموزان را نسبت به خود جلب نماید.

۳- دانش آموزان را فرزندان خود تصور نماید.

۴- روانشناس بوده، به تربیت، احساسات، شخصیت واستعداد دانش آموزان توجه نماید.

۵- دانش آموزان را در امور مختلف نصیحت کرده و درس زندگی، امید و استقامت بدهد.

۶- با دانش آموزان، دوست و صسمی باشد.

۷- با روشاهای گوناگون، دانش آموزان را تشویق به درس خواندن کرده و در نتیجه موجب افزایش معلومات و درصد قبولی آنان باشد.

۸- سرفیق و الگو بودن برای دانش آموزان.

۹- فعالیتها، مسابقات علمی، ورزشی و هنری برای دانش آموزان تدارک بینند.

۱۰- در برابر اشیاهات دانش آموزان، گذشت داشته باشد.

۱۱- اوقات فراغت خود را با دانش آموزان گذرانده و در حوار آنان باشد.

۱۲- بین دانش آموزان، تبعیض و تفاوت فائل نماید.

۱۳- فضای آموزشگاه را برای دانش آموزان، میلوایز مهر و محبت نماید.

۱۴- به دانش آموزان و آینده آنان علاقه مندی نشان دهد.

«ارتباط کار مدیر با مدرسه»

۱- نوایابی اداره مدرسه را داشته باشد.

۲- داشتن استقامت در برابر مشکلات مدرسه.

۳- قوانین مدرسه را محترم شمرد.

۴- امکانات رفاهی و بهداشتی مدرسه را افزایش دهد.

۵- احترام و ارزش همۀ افراد را در مدرسه حفظ کند.

۶- مدرسه را محلی امن برای معلم و دانش آموز بنماید.